

[Chr. Christensen.]

hvis hun var gået til eksamen uden advokat.“

Endelig karakteriseres situationen på sociologisk institut således i dag af bladet:

„ . . . at flere lektorer vil råde de såkaldte reaktionære til for fremtiden at tage advokat med til eksamen, hvis de ikke vil risikere at dumpe på grund af manglende marxistisk engagement.“

Hvis disse forhold er rigtige, føler jeg, at den studerendes ret til uanset race, køn, religion og politisk opfattelse at nyde den lige ret til uddannelse synes at være trådt under fode.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Vi har her i landet en gammel tradition for, at udefra kommende censorer medvirker ved de eksamener, som afholdes inden for det offentlige uddannelsessystem, hvad enten det drejer sig om en realeksamen, eller det drejer sig om en universitetseksamen. Disse censorer anses som offentlighedens garanti for, at eksamenerne bliver gennemført i overensstemmelse med de formål og de krav, som er blevet fastlagt i bekendtgørelser, i faglige eksamensordninger osv. Endvidere er de garanter for, at eksaminanderne får ensartet og retfærdig behandling, og at deres præstationer får en pålidelig bedømmelse.

Ved de højere uddannelsesinstitutioners eksamener og prøver medvirker censorer, som i henhold til § 2, stk. 4, i lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner, den lov, vi vedtog i 1973, bliver beskikket af undervisningsministeren. Som en yderligere sikkerhed for eksaminanderne indførtes der også i styrelseslovens § 36 et helt nyt organ, nemlig en ankekommission. En eksaminand, der ønsker at klage over en eksamination eller den karakter, han har fået, kan altså indbringe sagen for en sådan ankekommission.

Der skulle altså — og jeg vil gerne lægge tryk på skulle — ifølge systemet med censorer og ankekommission være den fornødne sikkerhed for en retfærdig behandling også ved det sociologiske institut ved Københavns universitet. Men det er da klart, at hvis forholdene virkelig er sådan, som vi ifølge aviserne er blevet bekendt med, må vi se på sagen med megen alvor.

Vi må selvfølgelig have en sikkerhed for, at alle studerende, uanset at de altså ikke er marxister, kan indstille sig til eksamen, og at de kan blive bedømt ud fra det, de virkelig har arbejdet med, blive bedømt ud fra det, studiet drejer sig om, og at det altså ikke drejer sig om et politisk tilhørsforhold. Det er klart, at man ikke kan acceptere det, hvis det virkelig er sådan, at det skulle være nødvendigt at have advokatbistand.

Jeg kan til slut oplyse, at ministeriet følger udviklingen inden for det sociologiske studium. Ministeriet har modtaget en omfattende undersøgelse af studiets forhold ved Københavns universitet, og hele materialet vil derefter blive oversendt til folketingets ombudsmand.

Chr. Christensen (Kr.F):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, og jeg vil gerne præcisere, at mit spørgsmål ikke er foranlediget af, at der her synes at være sket overgreb på baggrund af en marxistisk holdning. Når man i dagbladet B.T. kan læse, at rektor Bak udtaler, at der tidligere har været indoktrinering af anden politisk opfattelse, gør det mig bare endnu mere urolig. Derfor havde jeg gerne set, at ministeren havde svaret, at en undersøgelse ville blive foranstaltet til konstatering af, om de offentliggjorte oplysninger om de nuværende forhold er rigtige.

Men jeg må måske forstå ministerens svar derhen, at man fra ministeriets side nøje følger forholdene omkring sociologisk institut, hvad angår såvel eksamensordningen som eksamensafviklingen, og at ministeriet, såfremt der fremkommer klage over en eksamens gennemførelse, vil foranstalte en undersøgelse af forholdene.

Ib Nørlund (DKP):

Naturligvis bør eksamensbedømmelser ikke være afhængige af folks politiske indstilling, men jeg må sige, at de begrundelser, som hr. Chr. Christensen

Formanden:

Ingen diskussion med tidligere talere.

Ib Nørlund (DKP):

. . . førte frem her, virkede ikke overbevisende.